۱ مرحله اول

ابتدا تغییراتی در کد برنامه سریال می دهیم و امکاناتی مانند اندازه گیری زمان اجرا و زمان میانگین چند اجرا را به آن اضافه می کنیم. پس از انجام این تغییرات، برنامه را به صورت سریال اجرا می کنیم. یک نمونه از اجرای کد سریال را برای ماتریس ۸ در ۸ در شکل ۱ می بینیم.

شکل ۱: نمونه اجرای کد سریال

۲ مرحله دوم

برای تجزیه یک بعدی، با استفاده از راهنمای زیر، می توانیم اجراهای حلقه بیرونی را موازی کنیم. همچنین برای بهتر دیدن تجزیه، شماره نخ را به جای جمع ماتریسها داخل ماتریس خروجی می نویسیم. حاصل نوشتن شماره نخ داخل ماتریس خروجی را در شکل ۲ میبینیم. پس از اطمینان از درستی تجزیه، جهت اندازه گیری درست زمان اجرا مجدد برنامه را به حالت قبلی (جمع ماتریس) برمی گردانیم. همچنین یک نمونه از جمع صحیح دو ماتریس با تجزیه یک بعدی در شکل ۳ نشان داده شده است.

```
#pragma omp parallel for

for (i = 0; i < dataSet.n; i++) {

    for (j = 0; j < dataSet.m; j++) {

        dataSet.C[i * dataSet.m + j] = omp_get_thread_num();
    }
}</pre>
```

[-] 1	Matrix C						
0	0	0	0	0	0	0	0
1	1	1	1	1	1	1	1
2	2	2	2	2	2	2	2
3	3	3	3	3	3	3	3
4	4	4	4	4	4	4	4
5	5	5	5	5	5	5	5
6	6	6	6	6	6	6	6
7	7	7	7	7	7	7	7

شکل ۲: نحوه تخصیص نخها در حالت تجزیه یک بعدی برای یک ماتریس Λ در Λ

شکل ۳: یک نمونه از جمع ماتریس با تجزیه یک بعدی

پس از تجزیه یک بعدی، این بار به سراغ تجزیه دوبعدی میرویم. برای این کار تابع دیگری به نام add2D را به کد اضافه می کنیم. کد این تابع در فایل matadd.cpp آمده است. مشابه حالت قبل، ابتدا برای دیدن

درستی تجزیه، شماره نخ را داخل ماتریس خروجی مینویسیم تا ببینیم هر خانه را کدام نخ پردازش می کند. به عنوان مثال در شکل ۴، تقسیم کار بر روی یک ماتریس ۲۳ در ۲۳ و برای هشت نخ را مشاهده می کنیم.

[-]	[-] Matrix C																					
0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2											3
2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2											3
2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2											3
2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2											3
2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2											3
2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2											3
4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4											5
4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4											5
4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4			5					5			5
4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7
6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7
6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7
6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7
6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7

شکل ۴: نحوه تخصیص نخها در حالت تجزیه دو بعدی برای یک ماتریس ۲۳ در ۲۳

۳ مرحله سوم

برای اندازه گیری تسریع، ابتدا کد سریال (بدون هیچ راهنمای OpenMP) را به ازای اندازه ورودیهای جدول ۱، ۱۰ بار اجرا می کنیم و نتایج را میانگین می گیریم.

جدول ۱: نتایج کد سریال

میانگین زمان اجرا (ثانیه)	
•/••• ۵٣٨	1MB
./۴۶۹١	10MB
11.48.48	100MB
•/٣۵۵۵•١	1GB

حال با تجزیههای یک بعدی و ۲ بعدی، جدولهای ۲ و ۳ را با زمان اجرای عمل جمع پر می کنیم (برای هر خانه میانگین ۱۰ اجرا ثبت شده است). همچنین تسریع از تقسیم زمان اجرای سریال (جدول ۱) به هر یک از نتایج و میانگین گرفتن مقادیر تسریع هر سطر به دست آمده است.

جدول ۲: نتایج روش اول

		تعداد نخها			
تسريع	1GB	100MB	10MB	1MB	ا تعداد تحق
194	119909/	٠/٠۴٧٨۴۵	•/••۴٢٨٨	٠/٠٠٠۵۶٧	١
1/٣9	•/٢٨٣۴٢٨	·/· ۲۷۶۲۳	٠/٠٠٢٨٢۶	./۵۴۵	٢
1/4.	٠/٢۴٠٨۵۴	٠/٠٢٣٨٣١	1/00 7818	./۶۴۲	۴
۲/۰۰	٠/٣٠٩۵٠	·/· ۲ 1 1 V A	·/··۲۲۸9	•/••• ٢٣٧	٨

جدول ۳: نتایج روش دوم

		تعداد نخها			
تسريع	1GB	100MB	10MB	1MB	عداد تحما
1/•1	·/478977	٠/٠٣٨۵٩٩	./۴147	٠/٠٠٠۵٩٨	١
1/٣9	٠/٢٧۵٣۶۵	·/· ۲۵99٣	11.04	•/••• ۵۶۶	٢
1/4.	·/T۵Y۶٣·	٠/٠٢۵۴٠٣	•/••٣٢١•	./۵۴٨	۴
1/YY	٠/٢١٣١٨٣	٠/٠٢٢۴٣١	٠/٠٠٢٨٠٩	./٣١٧	٨